

blot Flertallet, Reformpartiet, men ogsaa de moderate og en Del af Højre — men kun en Del af Højre — mødtes paa en Række Punkter i Enighed om Toldlovens Affattelse. Fuldstændig Enighed opnaaedes der dog ikke. Dels blev der henstaaende en Del Punkter, paa hvilke der var Uenighed med Hensyn til Beskyttelsessatser, og dels var der ingenlunde opnaaet Forstaaelse om det finansielle Enderesultat. Folketingets Affattelse viste, som allerede sagt, en Nedgang af omtrent $5\frac{1}{2}$ Million Kr. Den daværende Finansminister udtalte, at han for sit Vedkommende kunde gaa med til, at der forblev udækket et Beløb af $1\frac{1}{2}$ Million Kr. Han ønskede Folketingets Forslag modificeret saaledes, at det kom til at vise en Nedgang af omtrent $4\frac{1}{4}$ Million Kr., saaledes at, naar man lod indtil $1\frac{1}{2}$ Million Kr. udækket, vilde der blive omtrent $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som der skulde skaffes Erstatning for ad anden Vej. „Dette Underskud“, sagde Finansminister Lüttichau, „tænker jeg mig simplest og naturligt dækket ved en forøget Alkoholbeskatning“. Folketinget for sit Vedkommende sagde intet om, ad hvilken Vej Dækningen for en større eller mindre Del af Indtægtstabet skulde tilvejebringes. Det udtaltes i Folketingets Betænkning, at vi ere klare over, „at Finanserne maa kræve Erstatning for den væsentlige Del af det Indtægtstab, Toldreformen medfører“ — men at Spørgsmaalet om denne Dækning foreligger ikke, før det viser sig, hvor stort Indtægtstabet faktisk bliver. Dette er umuligt at vide, forinden vi ere naaede til et Resultat ved Forhandling med det andet Ting. Derfor maa Spørgsmaalet om Kompensation naturligen henstaa, indtil det viser sig, hvor meget der skal skaffes Dækning for; først da kan der blive Tale om, hvordan Dækningen skal skaffes. — Det følger nu af sig selv, at der kan tænkes flere forskellige Veje, ad hvilke en hel eller delvis Dækning kan tilvejebringes. Der kan være, og er faktisk, adskillig Meningsforskel om den Ting. I Toldkommissionen var Mindretallet, det vil sige de Medlemmer, der væsentlig repræsenterede Folketingets og Venstres Standpunkt, af den Mening, at der skulde tilvejebringes Dækning gennem en Formue- og Indkomstskat. Deres Forslag gik ud paa en Nedgang i Toldafgifterne af omtrent 6 Mill. Kr., og deraf henstillede de at lade Halvdelen staa udækket, medens den anden Halvdel skaffedes ved en Formue- og Indkomstskat. Denne Udvej var det imidlertid blevet meget vanskeligt at følge derved, at Ministeriet Reedtz-

Thott ved at fremsætte sit samlede Komplex af Skattelove, havde lagt Beslag paa Formue- og Indkomstskatten for derved at lette Kommunernes Skattebyrde. Ganske vist kunde man saa sige: Ja, men i Tilgift til denne Indkomstskat, som er nødvendig i dette Øjemed, kan man forhøje Formue- og Indkomstskatten yderligere, saaledes at der ogsaa skaffes Dækning ad denne Vej for den væsentlige Del af Indtægtstabet paa Toldloven. Dette var da ogsaa den Opfattelse, som nærmest er bleven gjort gældende af de to Medlemmer af Folketingets nuværende Flertal, som havde haft Sæde i Toldkommissionen, nemlig det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen) og det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann). Det maatte imidlertid sige sig selv, at denne Vej vilde frembyde Vanskeligheder. Det at gøre en hel ny Skat, Formue- og Indkomstskatten, med et Slag saa stor, som det krævedes, hvis den skulde dække begge Dele, vilde ganske vist ikke blive let. Den daværende Ordfører for Toldloven, det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) lagde for sit Vedkommende ikke Skjul paa, at han sluttede sig til den Opfattelse, Finansminister Lüttichau gjorde gældende, nemlig den, at man skulde søge Dækning gennem en Brændevinsskat. Men ved Siden deraf kunde man, om man vilde, søge ogsaa efter andre Udveje. Der har saaledes været nævnt en Forhøjelse af Arveafgiften. Denne Skat indbringer for Tiden i Reglen noget som $1\frac{1}{2}$ Million Kr. eller hen derimod. Det vilde ikke være urimeligt at skaffe noget større Indtægt ved denne Afgifts Forhøjelse. Der kunde ogsaa tænkes helt andre Veje. Der kunde tænkes endog noget saa fantastisk som f. Eks. det, at man vilde søge at administrere vore Statsbaner saaledes, at de kom til at give en større Indtægt. Jeg nævner dette, om end jeg meget vel indser, at det er en vild Ide, men det er jo dog ikke udelukket, at nogen kunde falde paa denne Tanke. Hvis vi vilde stræbe at sætte Forholdet mellem Banernes Udgifter og Indtægter saaledes, at vi fik blot en eneste Procent mere ud af de henved 250 Millioner Kr. Kapital end den ene, som vi vel knap nok have nu, vilde det give $2\frac{1}{2}$ Million Kroner mere i Statskassen. Kort sagt, det er ikke udelukket, at der kunde tænkes adskillige andre Veje til at skaffe Penge end just enten Formue- og Indkomstskatten eller Brændevinsskatten. Men endelig, hvis der ikke skulde kunne opnaas Forstaaelse om at vælge være sig det ene eller det andet Middel for at